

Co-funded by
the European Union

STORIES
EMPOWERMENT 4

Ιστορίες ενδυνάμωσης

2023-1-IT02-KA220-ADULT-000159380

Δουλεύοντας στη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα.....	03
“Η αλεπού και τα σταφύλια”.....	04
Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα.....	05
“Ο άνθρωπος που έλεγε ιστορίες”.....	07
Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα.....	09
“Ο ψεύτης βοσκός”.....	10
Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα.....	11
“Πέτρινη σούπα”.....	12
Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα.....	13
“Πέτρινη σούπα”.....	14

Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα

Η ιστορία αναδεικνύει την αξία της δημιουργικότητας. Η δημιουργικότητα μπαίνει στο παιχνίδι όταν πρέπει να λύσουμε ένα πρόβλημα γιατί είναι η ικανότητα που μας επιτρέπει να αξιολογούμε άλλες επιλογές με φαντασία.

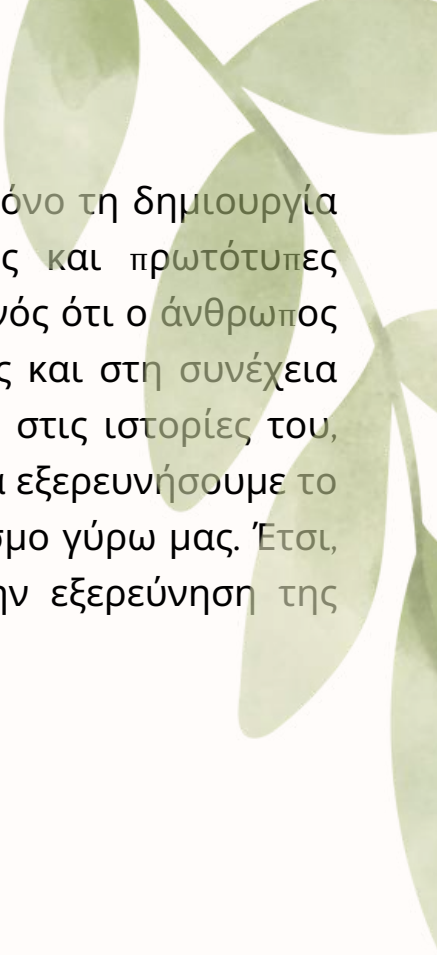
“Η αλεπού και τα σταφύλια”

Μια φορά κι έναν καιρό, μια πεινασμένη αλεπού περιπλανιόταν στο δάσος σε αναζήτηση τροφής, όταν, κάποια στιγμή, είδε μερικά μεγάλα, όμορφα τσαμπιά σταφύλια να κρέμονται από μια κληματαριά. Αποφάσισε ότι αυτά θα ήταν το γεύμα της, αλλά όσο κι αν προσπάθησε να τα φτάσει πηδώντας ψηλά, δεν μπορούσε να τα πιάσει. Στο τέλος, απογοητευμένη, απομακρύνθηκε λέγοντας στον εαυτό της: «Καλά έκαναν και ήταν άγουρα σταφύλια. Έτσι και μεταξύ των ανθρώπων, μερικοί, που δεν μπορούν να επιτύχουν τους στόχους τους λόγω αδυναμίας, κατηγορούν τις συνθήκες.

Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα

Το να ξαναγράψουμε το «The Man Who Told Stories» για να δώσουμε έμφαση στη δημιουργικότητα είναι σημαντικό γιατί επιτρέπει τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο οι ιστορίες διαμορφώνουν την ταυτότητα, το νόημα και τον πολιτισμό. Επανεξετάζοντας την αφήγηση του Wilde με νέες προοπτικές, εμβαθύνουμε στην κατανόηση της δημιουργικότητας ως εξελισσόμενης και συμμετοχικής δύναμης. Η πράξη της επανεγγραφής προσκαλεί νέες ερμηνείες, αμφισβητεί τα όρια της αφηγηματικής δομής και προσφέρει ένα χώρο για προσωπική και συλλογική έκφραση. Αναδεικνύει τη ρευστή φύση της δημιουργικότητας - πώς μπορεί να μετασχηματίζει παλιές ιστορίες σε νέες μορφές και να εμπνέει συνεχώς νέες ιδέες για την ανθρώπινη εμπειρία. Σε αυτή την ιστορία, η αξία της δημιουργικότητας μπορεί να εφαρμοστεί με διάφορους τρόπους. Από τη μία πλευρά, υπάρχει η υπερχείλιση της φαντασίας, δηλαδή ο σοφός άνδρας της ιστορίας είναι σε θέση να δημιουργεί συναρπαστικές και εκπληκτικές ιστορίες από τη φαντασία του. Ακόμη και αν δεν έχει δει στην πραγματικότητα έναν φαύνο ή γοργόνες, η ικανότητά του να επινοεί αυτές τις φανταστικές σκηνές αποδεικνύει ένα εξαιρετικό επίπεδο δημιουργικότητας. Αυτό υπογραμμίζει τη σημασία του να αφήνουμε τη φαντασία μας να οργιάζει και να εξερευνούμε νέους φανταστικούς κόσμους για να εμπνέουμε τη δημιουργικότητα στη δική μας ζωή. Από την άλλη πλευρά, μέσα από τις ιστορίες του, ο σοφός προσφέρει μια μοναδική και δημιουργική οπτική για τον κόσμο γύρω του. Αντί να αφηγείται απλώς αυτά που βλέπει φυσικά, ερμηνεύει το περιβάλλον του με έναν ευφάνταστο και ποιητικό τρόπο, δημιουργώντας μια συναρπαστική εμπειρία για όσους τον ακούνε.

Αυτό μας υπενθυμίζει ότι η δημιουργικότητα δεν αφορά μόνο τη δημιουργία νέων ιδεών, αλλά και τη θέαση του κόσμου από νέες και πρωτότυπες προοπτικές. Τέλος, η ανατροπή της πλοκής, δηλαδή το γεγονός ότι ο άνθρωπος επινόησε τις ιστορίες για να διασκεδάσει τους ανθρώπους και στη συνέχεια έρχεται αντιμέτωπος με τα πλάσματα που είχε περιγράψει στις ιστορίες του, σημαίνει ότι η δημιουργικότητα μπορεί να μας οδηγήσει να εξερευνήσουμε το άγνωστο και να ανακαλύψουμε νέες δυνατότητες στον κόσμο γύρω μας. Έτσι, αυτό μας δίνει το περιθώριο να είμαστε θαρραλέοι στην εξερεύνηση της φαντασίας μας και να μη φοβόμαστε το άγνωστο.

“Ο άνθρωπος που έλεγε ιστορίες”

Αυτή η ιστορία διαδραματίζεται σε ένα μικρό χωριό στη μέση του δάσους και απέναντι από τη θάλασσα, όπου ζούσε ένας σοφός άνδρας που έφευγε από το χωριό κάθε πρωί και επέστρεφε το βράδυ για να πει φανταστικές ιστορίες στους χωρικούς που τον άκουγαν με προσοχή.

Όταν ο σοφός επέστρεφε, τον ρωτούσαν επίμονα:

-Πες μας, τι είδες σήμερα;

Εκείνος απαντούσε με την απαλή, αργή φωνή του:

-Είδα έναν φαύνο να παίζει μια όμορφη μελωδία στο φλάουτο του και να αναγκάζει μια ομάδα Σουλβανιτών να χορεύουν σε κύκλο.

-Και τι άλλο είδες; ρωτούσαν επίμονα οι χωρικοί τον σοφό.

-Είδα τρεις γοργόνες καθώς περπατούσα κατά μήκος της ακτής, όλες τους όμορφα πλάσματα που χτένιζαν τα πράσινα μαλλιά τους με μια χρυσή χτένα.

Αυτές οι ιστορίες γοήτευαν κάθε χωρικό, από παιδιά μέχρι ενήλικες και ακόμη και ηλικιωμένους. Γι' αυτό και όλοι οι χωρικοί τον εκτιμούσαν περισσότερο από όλους τους άλλους χωρικούς.

Ένα πρωί ο παραμυθάς βγήκε πάλι στη θάλασσα και είδε τρεις γοργόνες στην άκρη των κυμάτων να χτενίζουν τα μακριά πράσινα μαλλιά τους με μια χρυσή χτένα.

Φοβισμένος, ο άντρας πήγε πίσω στο δάσος για να επιστρέψει στο σπίτι του, και εκεί είδε με τα ίδια του τα μάτια έναν φαύνο να παίζει ντελικάτα το φλάουτο του και να κάνει μια ομάδα από δασικούς χορευτές να χορεύουν μαζί του.

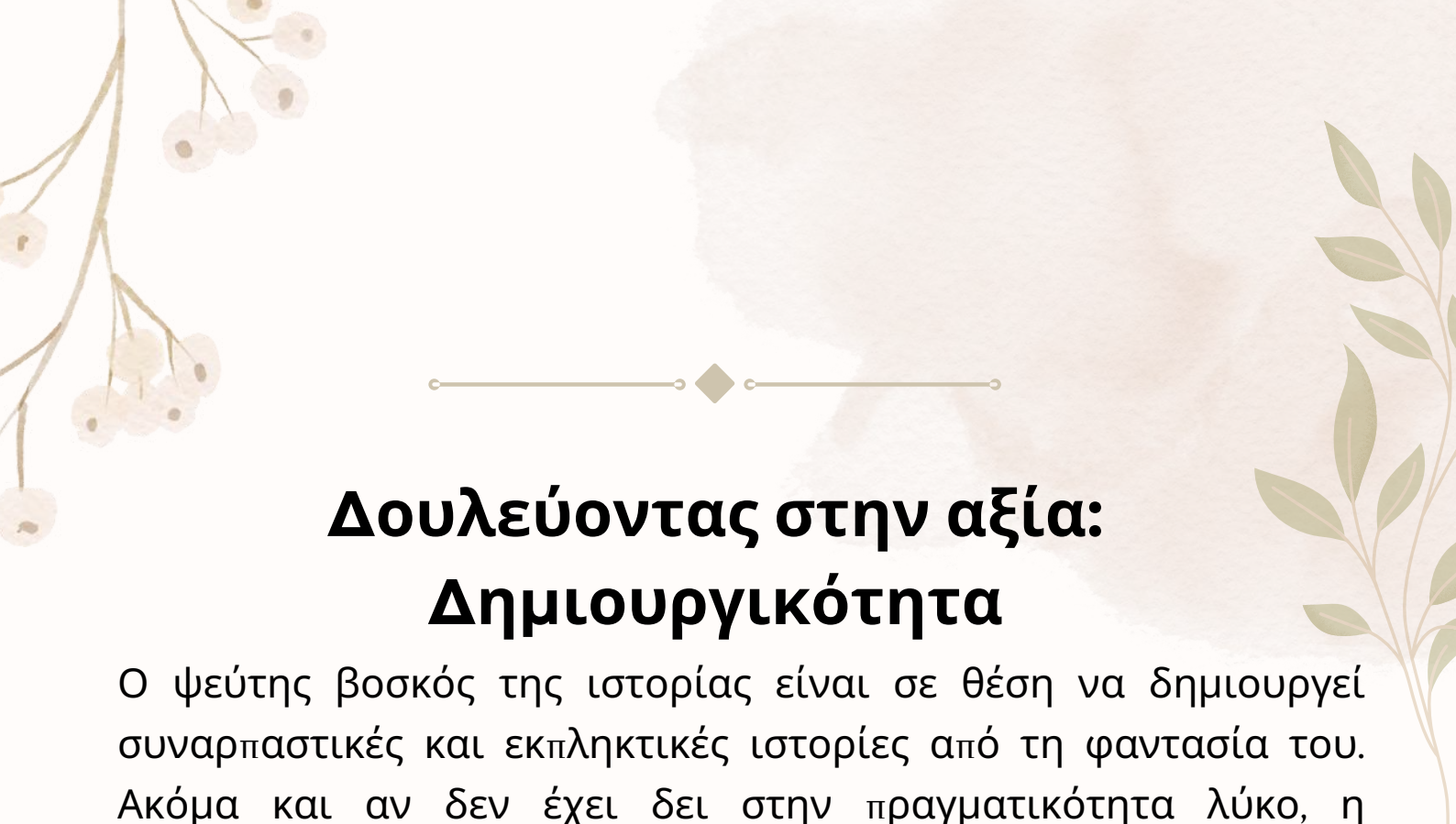
Όταν επέστρεψε στο χωριό εκείνο το βράδυ, όλοι οι κάτοικοι τον ρώτησαν, ως συνήθως, τι είχε δει, και εκείνος απάντησε.

-Δεν είδα τίποτα.

Αυτό το διήγημα του Όσκαρ Ουάιλντ είναι ένα από τα πιο εκπληκτικά και ευφάνταστα του Ιρλανδού ιδιοφυούς και μας μιλάει για τα φαινόμενα, τα ψέματα

ότι δεν είναι πάντα όλα όπως φαίνονται.

Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα

Ο ψεύτης βοσκός της ιστορίας είναι σε θέση να δημιουργεί συναρπαστικές και εκπληκτικές ιστορίες από τη φαντασία του. Ακόμα και αν δεν έχει δει στην πραγματικότητα λύκο, η ικανότητά του να επινοεί αυτές τις φανταστικές σκηνές αποδεικνύει ένα εξαιρετικό επίπεδο δημιουργικότητας. Αυτό υπογραμμίζει τη σημασία του να αφήνουμε τη φαντασία μας να οργιάζει και να εξερευνούμε νέες φανταστικές, αλλά από την άλλη πλευρά καταδεικνύει την εμπιστοσύνη μεταξύ των πολιτών και όταν χρειάζεται βοήθεια η δημιουργικότητα πρέπει να διατηρείται που αποδεικνύει την ειλικρίνεια και την αλήθεια στη ζωή.

“Ο ψεύτης βοσκός”

Ήταν κάποτε ένας βοσκός που είχε ένα κοπάδι με αρκετά προβλήματα και ένα μαντρί έξω από το χωριό του. Κάθε πρωί οδηγούσε τα πρόβατα σε έναν καταπράσινο λόφο κοντά στο μαντρί και τα άφηνε να εξυπηρετηθούν με την ησυχία τους. Συνήθως περνούσε την ώρα του παίζοντας το φλάουτό του, αλλά μια μέρα το ξέχασε στο μαντρί. Μη έχοντας τίποτα να κάνει, σκέφτηκε να κάνει μια φάρσα στους συγχωριανούς του. Έτσι ανέβηκε σε έναν βράχο και άρχισε να φωνάζει προς την κατεύθυνση του χωριού: Βοηθήστε τους χωριανούς. Οι λύκοι τρώνε τα πρόβατά μου. Τρέξτε. Βοήθεια! Οι άνδρες του χωριού άρπαξαν ό,τι βρήκαν μπροστά τους και έτρεξαν να βοηθήσουν τον βοσκό, ο οποίος μόλις τους είδε άρχισε να γελάει με την κατάστασή τους. Ο βοσκός, όπως φαίνεται, βρήκε πολύ αστείο αυτό που έκανε, αφού το επανέλαβε μερικές ακόμη φορές και κάθε φορά οι χωριανοί του έτρεχαν να τον βοηθήσουν. Βοηθήστε τους άλλους χωρικούς. Οι λύκοι τρώνε τα πρόβατά μου. Τρέξτε. Βοήθεια! Κανείς όμως δεν πήγε να τον βοηθήσει, αφού όλοι νόμιζαν ότι για άλλη μια φορά ήθελε να τους κοροϊδέψει. Εκείνη τη φορά οι μόνοι που γέλασαν ήταν οι λύκοι. Βρήκαν πρώτης τάξεως φαγητό και το έφαγαν με την ησυχία τους. Μόνο ένας άνθρωπος κοντά τους φώναζε κάτι αλλά ως γνωστόν οι λύκοι δεν γνωρίζουν την ανθρώπινη γλώσσα για να καταλάβουν τι έλεγε και έτσι συνέχισαν ανενόχλητοι το φαγητό τους.

Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα

Η ιστορία υπογραμμίζει τη σημασία της δημιουργικότητας. Ο γυρολόγος καθώς και οι άνθρωποι είχαν το πρόβλημα της έλλειψης τροφής, αλλά με μια δημιουργική ιδέα, το έλυσε έτσι ώστε για ένα βράδυ να μπορούν να φάνε όλοι μαζί.

“Πέτρινη σούπα”

Μια φορά κι έναν καιρό, κάπου στην Ανατολική Ευρώπη, έγινε μεγάλος λιμός. Οι άνθρωποι μάζευαν απρόθυμα όλα τα τρόφιμα που μπορούσαν να βρουν και μάλιστα τα έκρυβαν από τους φίλους και τους γείτονές τους. Μια μέρα, ένας πλανόδιος πωλητής έφτασε σε ένα χωριό με το καρότσι του, πούλησε μερικά από τα αγαθά του και άρχισε να κάνει ερωτήσεις στους ανθρώπους, προσποιούμενος ότι ήθελε να περάσει τη νύχτα.

«Δεν υπάρχει μπουκιά σε όλη τη γειτονιά», του είπαν. «Θα ήταν καλύτερα να έφευγες». «Ω, έχω όλα όσα χρειάζομαι», είπε ο μικροπωλητής. «Στην πραγματικότητα, σκέφτηκα να φτιάξω λίγη πέτρινη σούπα και να σας προσκαλέσω παντού». Μετά σήκωσε ένα σιδερένιο καζάνι από το κάρο του, το γέμισε νερό και από κάτω άναψε φωτιά. Έπειτα έβγαλε πανηγυρικά μια απλή πέτρα από τη βελούδινη τσάντα του και την έβαλε στο νερό.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή, οι περισσότεροι από τους χωρικούς είχαν εμφανιστεί στην πλατεία ή κοίταζαν έξω από τα παράθυρα επειδή είχαν ακούσει τη φλυαρία του φαγητού. Καθώς ο μικροπωλητής μύρισε τη «σούπα» και η χαρούμενη προσμονή σταύρωνε τα χείλη του, η πείνα άρχισε να νικά τη δυσπιστία των χωρικών.

“Αχ”, είπε δυνατά ο μικροπωλητής στον εαυτό του, “Λατρεύω μια νόστιμη πέτρινη σούπα. Φυσικά, μια πέτρινη σούπα με λάχανο, σίγουρα θα ήταν δύσκολο να τη χτυπήσεις.” Αμέσως μετά, ένας χωρικός όρμησε κρατώντας ένα λάχανο από την κρυψώνα του και το έβαλε στο καζάνι. «Υπέροχα», αναφώνησε ο πλανόδιος πωλητής. «Ξέρεις, κάποτε έφαγα ακόμη και πέτρινη σούπα με λάχανο και ένα κομμάτι αλατισμένο κρέας μέσα. Ήταν κατάλληλο για βασιλιά». Ο κρεοπώλης του χωριού πήρε μετά λίγο αλατισμένο κρέας..., και ούτω καθεξής με πατάτες, κρεμμύδια, καρότα, μανιτάρια και ούτω καθεξής, μέχρι που πραγματικά είχαν ένα νόστιμο γεύμα για όλους. Οι χωρικοί πρόσφεραν στον μικροπωλητή πολλά χρήματα για τη μαγική του πέτρα, αλλά εκείνος αρνήθηκε και έφυγε την επόμενη μέρα. Από τότε, πολύ καιρό μετά το πέραςμα της πείνας, οι άνθρωποι σκέφτηκαν την πιο νόστιμη σούπα που είχαν φάει ποτέ.

Δουλεύοντας στην αξία: Δημιουργικότητα

Είναι εύκολο να αναγνωρίσει κανείς τη δημιουργικότητα αυτής της ιστορίας. Καθώς πρόκειται για μια παραδοσιακή ιστορία που διαδραματίζεται στην αρχαιότητα, οι συμμετέχοντες έχουν την ευκαιρία να σκεφτούν σημερινούς χαρακτήρες και καταστάσεις σύγκρουσης ή αναποφασιστικότητας και να βρουν δημιουργικούς τρόπους επίλυσής τους χρησιμοποιώντας αυτές τις δεξιότητες.

Σε αυτή την ιστορία, το αντικείμενο είναι σημαντικό και μπορεί να είναι οτιδήποτε άλλο, όπως προτείνει ο διαμεσολαβητής.

“Πετρινη σούπα”

Μια φορά κι έναν καιρό, σε ένα μικρό χωριό της Πορτογαλίας, οι καιροί ήταν δύσκολοι. Δεν υπήρχε πολύ φαγητό και οι χωρικοί πάλευαν να τα βγάλουν πέρα. Όλοι κρατούσαν κρυμμένα όσα λίγα είχαν, φοβούμενοι μήπως τους τελειώσουν αν τα μοιράζονταν με άλλους.

Μια μέρα, ένας κουρασμένος ταξιδιώτης έφτασε στο χωριό. Ήταν ένας μοναχός, που δεν κουβαλούσε τίποτε άλλο παρά μια μικρή τσάντα στην πλάτη του. Περπατούσε για μέρες και πεινούσε, αλλά όταν χτύπησε τις πόρτες των χωρικών ζητώντας φαγητό, όλοι είπαν το ίδιο πράγμα: «Λυπάμαι, δεν έχουμε τίποτα να δώσουμε».

Ο μοναχός σκέφτηκε για μια στιγμή και αποφάσισε να δώσει ένα μάθημα στους χωρικούς με έξυπνο τρόπο. Πήγε στο κέντρο του χωριού και έβαλε μια μικρή φωτιά. Από την τσάντα του έβγαλε ένα δοχείο, το γέμισε με νερό και το τοποθέτησε πάνω από τις φλόγες. Στη συνέχεια, πολύ προσεκτικά, έβγαλε μια λεία πέτρα και την έριξε στο νερό.

Οι χωρικοί ήταν περίεργοι. Ο ένας μετά τον άλλο βγήκαν από τα σπίτια τους για να δουν τι έκανε ο ξένος. Ένας από αυτούς, μια γυναίκα, τον πλησίασε και τον ρώτησε: «Τι μαγειρεύεις;».

«Αχ», είπε ο μοναχός, »φτιάχνω πέτρινη σούπα. Θα είναι πεντανόστιμη».

«Πέτρινη σούπα;» ρώτησε η γυναίκα, απορημένη. «Πώς μπορείς να φτιάξεις σούπα από μια πέτρα;»

«Λοιπόν», χαμογέλασε ο μοναχός, »είναι μια ειδική πέτρα. Αλλά θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει λίγο αλάτι και ίσως μερικά βότανα για να αναδείξει πραγματικά τη γεύση της».

Η γυναίκα, ανυπόμονη να δει πώς μια πέτρα μπορεί να μετατραπεί σε σούπα, πήγε στο σπίτι της και επέστρεψε με μια πρέζα αλάτι και μια χούφτα αποξηραμένα βότανα. Ο μοναχός την ευχαρίστησε και τα πρόσθεσε στην κατσαρόλα, ανακατεύοντας αργά.

Καθώς το νερό άρχισε να βράζει, μαζεύτηκαν κι άλλοι χωρικοί γύρω του.

«Τι είναι αυτό που φτιάχνεις;» ρώτησε ένας από τους άνδρες.

«Πέτρινη σούπα», είπε ο μοναχός.

«Είναι σχεδόν έτοιμο, αλλά ξέρετε, θα ήταν ακόμα καλύτερο με μερικά λαχανικά. Ένα καρότο ή μια πατάτα θα το έκαναν τέλειο».

Ο άντρας σκέφτηκε για ένα δευτερόλεπτο και μετά έσπενσε στο σπίτι του. Επέστρεψε με μερικά καρότα και μια πατάτα. Ο μοναχός τα έκοψε σε κομμάτια και τα πέταξε στην κατσαρόλα.

Η μυρωδιά της σούπας άρχισε να διαχέεται στο χωριό και σύντομα όλο και περισσότεροι άνθρωποι ήρθαν να δουν τι συνέβαινε. Ο μοναχός συνέχισε να ανακατεύει την κατσαρόλα και να χαμογελάει. «Αυτή η πέτρινη σούπα είναι πραγματικά το κάτι άλλο», είπε. «Αλλά αν είχαμε μόνο λίγο κρέας, ίσως μια φέτα λουκάνικο ή λίγο κοτόπουλο, θα ήταν πραγματική γιορτή!»

Ένας άλλος χωρικός, περίεργος και ανυπόμονος να δοκιμάσει αυτή την παράξενη σούπα, πήγε στο σπίτι του και έφερε πίσω ένα κομμάτι λουκάνικο. Το έβαλε στην κατσαρόλα.

Καθώς η σούπα φούσκωνε, ο μοναχός τη δοκίμασε και χαμογέλασε. «Αχ, είναι σχεδόν έτοιμη. Λίγο ακόμα και θα έχουμε αρκετή για να τη μοιραστούμε με όλους».

Μέχρι τώρα, όλο το χωριό είχε συγκεντρωθεί γύρω από την κατσαρόλα και παρακολουθούσε τον μοναχό καθώς ανακάτευε. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι αυτό που ξεκίνησε ως μια κατσαρόλα με νερό και μια πέτρα μετατρέπεται τώρα σε ένα πλούσιο γεύμα.

Μετά από λίγο, ο μοναχός έβαλε τη σούπα σε μπολ και τα μοίρασε στους χωρικούς. Κάθισαν όλοι μαζί και άρχισαν να τρώνε. Η σούπα ήταν πλούσια και νόστιμη, γεμάτη με τα λαχανικά, τα βότανα και το λουκάνικο που είχαν προσθέσει.

Καθώς έτρωγαν, οι χωρικοί μιλούσαν και γελούσαν, μοιράζονταν ιστορίες και απολάμβαναν ο ένας την παρέα του άλλου. Ήταν η πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό που μαζεύτηκαν όλοι μαζί.

Όταν τελείωσε το γεύμα, ένας από τους χωρικούς ρώτησε τον μοναχό: «Αλλά τι γίνεται με την πέτρα; Δεν την έβγαλες ποτέ».

Ο μοναχός χαμογέλασε και είπε: «Α, η πέτρα. Είναι μια συνηθισμένη πέτρα, αλλά η μαγεία της σούπας προέρχεται από το ότι όλοι μοιράζονται ό,τι έχουν. Αυτό είναι που την κάνει τόσο νόστιμη».

Οι χωρικοί συνειδητοποίησαν το μάθημα που τους είχε διδάξει ο μοναχός. Δουλεύοντας μαζί και μοιράζοντας τα λίγα που είχαν, μπορούσαν όλοι να έχουν περισσότερα από αρκετά. Από εκείνη την ημέρα, ήταν πιο πρόθυμοι να βοηθήσουν ο ένας τον άλλον και δεν ξέχασαν ποτέ τον ταξιδιώτη που έφτιαξε μια νόστιμη σούπα από μια απλή πέτρα.

Δωρεάν Άδεια

Το προϊόν που αναπτύχθηκε εδώ ως μέρος του έργου Erasmus+ "Ιστορίες για ενδυνάμωση 2023-1-IT02-KA220-ADULT-000159380" αναπτύχθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και αντικατοπτρίζει αποκλειστικά τη γνώμη του συγγραφέα. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είναι υπεύθυνη για το περιεχόμενο των εγγράφων

Η έκδοση αποκτά την άδεια Creative Commons Licence CC BY- NC SA.

Αυτή η άδεια σάς επιτρέπει να διανέμετε, να αναμιγνύετε, να βελτιώνετε και να αξιοποιείτε το έργο, αλλά μόνο μη εμπορικά. Κατά τη χρήση του έργου καθώς και αποσπάσματα από αυτό πρέπει

1. Να αναφέρεται η πηγή και να δίνεται ένας σύνδεσμος προς την άδεια χρήσης και να αναφέρονται πιθανές αλλαγές. Τα πνευματικά δικαιώματα παραμένουν στους συντάκτες των εγγράφων.
2. Το έργο δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί για εμπορικούς σκοπούς.
3. Εάν ανασυνθέσετε, μετατρέψετε ή βασίσετε το έργο, οι συνεισφορές σας πρέπει να δημοσιευτούν με την ίδια άδεια με την αρχική.

Αρνηση

Χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, οι απόψεις και οι απόψεις που εκφράζονται είναι μόνο του ή των συγγραφέων και δεν αντικατοπτρίζουν απαραίτητα εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή του Ευρωπαϊκού Εκτελεστικού Οργανισμού Εκπαίδευσης και Πολιτισμού (EACEA). Ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε ο EACEA μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για αυτά.